TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 2. oktobrī *

Lieta C-144/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 11. martā iesniedza

K-Swiss Inc., Vestleikvilidža [*West Lake Village*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv H. E. Hibners [*H. E. Hübner*], advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks, kas piedalās tiesvedībā —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Mondežars Ortunjo [*O. Mondéjar Ortuño*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] (referents) un P. Kūris [*P. Kūris*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 10. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 8. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību sabiedrība *K-Swiss Inc.* (turpmāk tekstā — "*K-Swiss*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. decembra rīkojumu lietā T-14/06 (paralēlas strīpas uz kurpes) (turpmāk tekstā — "pārsūdzētais rīkojums"), ar

kuru tā kā nepieņemamu ir noraidījusi *K-Swiss* prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2005. gada 26. septembra lēmumu lietā R 1109/2004-1 (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") attiecībā uz preču zīmes piecu paralēlu strīpu uz kurpes attēla sāniem formā kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

Atbilstošās tiesību normas

2 Saskaņā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 63. panta 5. punktu prasību par ITSB Apelāciju padomju lēmumiem Pirmās instances tiesā ceļ divu mēnešu laikā no Apelāciju padomes lēmuma izziņošanas brīža.

3 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktam procesuālos termiņus pagarina, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, par fiksētu desmit dienu termiņu.

4 Saskaņā ar Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2005. gada

29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 2868/95"), 61. noteikuma 1. un 2. punktu:

"1. [ITSB] veiktajās procedūrās visus [ITSB] paziņojumus sniedz, pārsūtot oriģinālo dokumentu, neapliecinātu tā kopiju vai datorizdruku saskaņā ar 55. noteikumu vai, attiecībā uz dokumentiem no pašām pusēm [lietas dalībniekiem], pārsūtot to dublikātus vai neapliecinātas kopijas.

2. Paziņojumus piegādā:

a) pa pastu saskaņā ar 62. noteikumu;

b) nododot personīgi saskaņā ar 63. noteikumu;

c) ievietojot pasta kastītē [ITSB] saskaņā ar 64. noteikumu;

d) ar telefaksu un citiem tehniskiem līdzekļiem saskaņā ar 65. noteikumu;

e) paziņojot publiski saskaņā ar 66. noteikumu."

5 Regulas Nr. 2868/95 62. noteikuma 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Lēmumus, uz kuriem attiecas apelācijas iesniegšanas termiņš, pavēstes un citus dokumentus, ko noteicis [ITSB] priekšsēdētājs, paziņo ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par piegādi. Visus citus paziņojumus nosūta pa parasto pastu.

[..]

3. Ja paziņojumu realizē ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par piegādi vai bez tā, to uzskata par piegādātu adresātam 10. dienā pēc nosūtīšanas, ja vien vēstule nav noklīdusi vai adresāts saņēmis to vēlāk. Jebkāda konflikta gadījumā atkarībā no situācijas [ITSB] ziņā ir noskaidrot, vai vēstule ir sasniegusi savu galamērķi, vai arī noskaidrot datumu, kurā tā piegādāta adresātam."

6 Visbeidzot, šīs pašas regulas 68. noteikumā ir paredzēts:

"Gadījumos, ja dokuments ir sasniedzis adresātu un [ITSB] nevar pierādīt, ka paziņojums adresātam ir veikts pienācīgi, vai ja noteikumi attiecībā uz paziņošanu adresātam nav ievēroti, dokumentu uzskata par paziņotu dienā, ko [ITSB] noteicis kā saņemšanas dienu."

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais rīkojums

7 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 16. janvārī, *K-Swiss* cēla prasību par apstrīdēto lēmumu.

8 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 3. aprīlī, ITSB izvirzīja iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu.

9 Uzskatot, ka no lietas materiāliem var gūt pietiekamu skaidrību, Pirmās instances tiesa ar pārsūdzēto rīkojumu pieņēma nolēmumu par minēto pieteikumu, neturpinot procesu, un *K-Swiss* iesniegto prasību noraidīja kā nepieņemamu.

10 Minētā rīkojuma 22.–30. punktā Pirmās instances tiesa savu lēmumu argumentēja šādi:

"22 Pirmās instances tiesa norāda, kā apgalvo prasītāja, ka apstrīdētā lēmuma nosūtīšana ar kurjerpastu, tādu kā sabiedrība *DHL*, nav atrodama starp Regulas Nr. 2868/95 61. noteikuma 2. punktā paredzētajiem paziņošanas veidiem. Turklāt ir jākonstatē, ka nedz ITSB, nedz arī prasītāja, kas pat tieši norāda, ka piegāde ar sabiedrību *DHL* nav paziņošana pa pastu, neuzskata, ka *DHL* pasts, kas prasītājai piegādāts 2005. gada 28. oktobrī, tika nosūtīts ierakstītas vēstules formā, nedz arī vispārīgi, ka sabiedrība *DHL* ir tiesīga veikt šādus sūtījumus Vācijā, nedz, visbeidzot, ka apstrīdētais lēmums prasītājai tika paziņots, izmantojot kādu citu no Regulas Nr. 2868/95 61. noteikuma 2. punktā un šīs pašas regulas 62.–66. noteikumā paredzētajiem paziņošanas veidiem. Šajā sakarā turklāt ir jānorāda, ka prasītājai piegādātajā *DHL* pasta pavadvēstulē nekādā veidā nav norādīts, ka tā ir ierakstīta vēstule, bet gan uzsvērts, ka par šī pasta piegādi "ir paziņojusi vienīgi *DHL*".

23 No visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums netika paziņots prasītājai atbilstoši prasībām, kas izriet no Regulas Nr. 2868/95 61. un 62. noteikuma piemērošanas.

24 Tomēr pretēji prasītājas apgalvojumiem šis apstāklis nevar radīt pamatu secinājumiem, ka šī prasība ir celta, ievērojot termiņus.

25 Šeit jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 68. noteikumu ar virsrakstu "Neprecizitātes izziņošanā" "gadījumos, ja dokuments ir sasniedzis adresātu un [ITSB] nevar pierādīt, ka paziņojums adresātam ir veikts pienācīgi, vai ja noteikumi attiecībā uz paziņošanu adresātam nav ievēroti, dokumentu uzskata par paziņotu dienā, ko [ITSB] noteicis kā saņemšanas dienu".

26 Šis noteikums, kopumā ņemot, ir jāsaprot kā tāds, ar ko tiek atzīts, ka [ITSB] ir iespēja noteikt datumu, kurā adresāts ir saņēmis dokumentu, ja [ITSB] nespēj pierādīt, ka paziņojums ir veikts pienācīgi, vai ja noteikumi attiecībā uz paziņošanu adresātam nav ievēroti, un ka ar minēto noteikumu šim apliecinājumam ir piešķirtas pienācīgas paziņošanas juridiskās sekas (Pirmās instances tiesas 2005. gada 19. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-380/02 un T-128/03 *Success-Marketing*/ITSB — *Chipita* ("PAN & CO"), Krājums, II-1233. lpp., 64. punkts).

27 Šajā lietā lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka *DHL* pastu prasītāja ir saņēmusi 2005. gada 28. oktobrī, kā to arī apliecina Apelāciju padomju kancelejas rīcībā esošā sūtījuma reģistrācijas lapa.

28 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 68. noteikumu tādējādi ir uzskatāms, ka apstrīdētais lēmums prasītājai ir paziņots 2005. gada 28. oktobrī, no kā izriet, ka Regulas Nr. 2868/95 62. noteikuma 3. punktā paredzētā prezumpcija šajā lietā nav piemērojama. Turklāt tas atbilst Regulas Nr. 2868/95 70. noteikuma 2. punktam, saskaņā ar kuru, "ja [..] procesuālais pasākums ir paziņojums, vērā ņemamais notikums ir piesūtītā dokumenta saņemšana, ja vien nav paredzēts citādi". Līdzīgi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecībā uz EKL 230. panta piekto daļu gadījumā, ja apstrīdētais akts ir paziņots adresātam, termiņa ritējums prasības celšanai sākas ar dienu, kad minētais adresāts aktu ir saņēmis (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1991. gada 29. maija spriedumu lietā T-12/90 *Bayer*/Komisija, *Recueil*, II-219. lpp., 19. punkts, ko apelācijas tiesvedībā apstiprina Tiesas 1994. gada 15. decembra spriedums lietā C-195/91 P *Bayer*/Komisija, *Recueil*, I-5619. lpp.).

29 Šajos apstākļos un ņemot vērā, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 5. punktu prasību Pirmās instances tiesā ceļ divu mēnešu laikā no Apelāciju padomes lēmuma paziņošanas brīža, ko saskaņā ar Reglamenta 102. panta 2. punktu pagarina par fiksētu desmit dienu termiņu, ir jākonstatē, ka prasības par apstrīdēto lēmumu celšanas termiņš ir beidzies 2006. gada 9. janvārī.

30 Tādējādi šī prasība, kas ir celta 2006. gada 16. janvārī, ir novēlota un ir noraidāma kā nepieņemama."

Lietas dalībnieku prasījumi

11 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 ITSB lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu;

— piespriest *K-Swiss* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

13 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 2868/95 61., 62. un 68. noteikuma piemērošanu.

Lietas dalībnieku argumenti

14 Lai gan *K-Swiss* atzīst, ka apstrīdētais lēmums tai tika piegādāts ar kurjerpastu, ko pārvadāja sabiedrība *DHL*, 2005. gada 28. oktobrī, tā tomēr uzskata, ka esot jānosaka,

vai šo piegādi var uzskatīt par tādu, kas ir veikta ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par piegādi Regulas Nr. 2868/95 62. noteikuma 1. punkta izpratnē.

15 Šajā sakarā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata — aplūkojot no funkcionālā viedokļa, tāda kurjerpasta kā *DHL* pakalpojumu sniedzēja piegādāta dokumenta piegādes pierādījums esot identisks ierakstītai vēstulei ar paziņojumu par piegādi pievienotajam pierādījumam, jo vienīgā atšķirība esot tā, ka *DHL* pakalpojums neparedz paziņojuma par piegādi nodošanu atpakaļ nosūtītājam.

16 *K-Swiss* tāpat norāda, ka ITSB esot mainījis savu praksi attiecībā uz Apelāciju padomju lēmumu paziņošanu un ka no šo padomju Prezidija 2006. gada 10. maijā ITSB kancelejai sniegtās instrukcijas izrietot, ka, šos lēmumus paziņojot pa pastu, tas ir jādara vai nu ar ierakstītu vēstuli, vai arī izmantojot kurjerpastu. Nevarot uzskatīt, ka ITSB būtu apzināti iedibinājis paziņošanas praksi, kas radītu paziņošanas trūkumus Regulas Nr. 2868/95 68. noteikuma izpratnē.

17 Lai gan ITSB prasa apelācijas sūdzību noraidīt, tas precizē, ka Pirmās instances tiesa nevarot piemērot Regulas Nr. 2868/95 68. noteikumu, jo paziņošana ar kurjerpastu neesot paziņošanas trūkums. Tas uzskata, ka Apelāciju padomju lēmumu paziņošana ar šo līdzekli esot jāpielīdzina paziņošanai pa pastu atbilstoši šīs regulas 62. noteikumam.

18 ITSB turpretim uzskata, ka, ja ir paziņojuma faktiskā piegādes datuma pierādījums, minētā noteikuma 3. punktā noteikto prezumpciju, atbilstoši kurai pa pastu izdarītu paziņojumu uzskata par piegādātu adresātam desmitajā dienā pēc nosūtīšanas pa pastu, var neievērot. Tātad ITSB konstatē, ka šajā lietā prasības celšanas par apstrīdēto

lēmumu termiņš ir beidzies 2006. gada 9. janvārī. Tādējādi, prasības pieteikumu noraidot kā nepieņemamu, Pirmās instances tiesa esot nonākusi pie apmierinoša risinājuma, taču Regulas Nr. 2868/95 attiecīgās normas esot piemērojusi nepareizi.

Tiesas vērtējums

19 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 2868/95 61. noteikumā, kas iekļauj "vispārējus noteikumus par paziņojumiem", ir ierobežoti uzskaitīti veidi, kādos ITSB paziņo it īpaši savus lēmumus. Šī noteikuma 2. punktā ir precizēts, ka paziņojumu veic vai nu pa pastu, vai nu nododot personīgi, vai nu ievietojot pasta kastītē ITSB, vai nu ar telefaksu vai citiem tehniskiem līdzekļiem, vai arī, paziņojot publiski.

20 Turklāt paziņošanas pa pastu gadījumā no minētās regulas 62. noteikuma 1. punkta izriet, ka saistībā ar tādu lēmumu, kas ir pamats termiņa ritējumam, kā apstrīdētais lēmums, šo paziņojumu veic ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par piegādi.

21 Pārsūdzētā rīkojuma 22. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietas dalībnieki neuzskata, ka sabiedrības *DHL* pārvadātais un prasītājai piegādātais kurjerpasts būtu nosūtīts ierakstītas vēstules formā, nedz arī ka šī sabiedrība būtu tiesīga veikt ierakstītus sūtījumus Vācijā, un ka minētā pasta pavadvēstulē nebija norādīts, ka tā ir ierakstīta vēstule, bet gan uzsvērts, ka par šī pasta piegādi "ir paziņojusi vienīgi *DHL*".

22 Tātad Pirmās instances tiesa no tā pamatoti secināja, ka šāds paziņojums nav "ierakstīta vēstule ar paziņojumu par piegādi" Regulas Nr. 2868/95 62. noteikuma 1. punkta izpratnē.

23 Tomēr un pretēji tam, ko norāda ITSB, ja tas nevar pierādīt, ka dokuments ir ticis pienācīgi paziņots, vai ja noteikumi attiecībā uz paziņošanu nav ievēroti, bet ja dokuments ir sasniedzis adresātu, tad no Regulas Nr. 2868/95 68. noteikuma, kuru Pirmās instances tiesa ir likumīgi piemērojusi, izriet, ka ITSB ir iespēja sniegt šādas paziņošanas datuma pierādījumu un ka dokumentu uzskata par paziņotu šajā datumā.

24 Tādējādi Pirmās instances tiesa pamatoti uzskatīja, ka *K-Swiss* 2006. gada 16. janvārī celtā prasība ir novēlota un tā ir noraidāma kā nepieņemama.

25 Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā rīkojuma 27. punktā atzīmējot, ka lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka *DHL* pārvadāto kurjerpastu prasītāja ir saņēmusi 2005. gada 28. oktobrī, šī rīkojuma 29. punktā konstatēja, ka, ņemot vērā tās Reglamenta un Regulas Nr. 40/94 63. panta 5. punkta noteikumus, prasības par apstrīdēto lēmumu celšanas termiņš ir beidzies 2006. gada 9. janvārī.

26 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

27 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *K-Swiss Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]